

η βία του εθνικού
κόρμου που
επιταχύνεται

Οι δικές μας
μέρες και νύχτες...

αυτός ο κόσμος είναι ένα έγκλημα σε επιτάχυνση...

Το ότι οι μπάτσοι δολοφονούν, το ξέραμε. Δεν περιμέναμε το βράδυ της 6ης Δεκέμβρη για να το μάθουμε. Οι σφαίρες, τα γκλόμπ, τα αστυνομικά κρατητήρια κάνουν πολύ «δουλειά» εδώ και χρόνια. Εναντίον των μεταναστών εργατών. Εναντίον των «απειθαρχών χουλιγκάνων». Εναντίον των «πρεζάκηδων». Εναντίον των φυλακισμένων γυναικών στα σεξουαλικά κάτεργα. *Εναντίον... όποιων οι κρατικοί μηχανισμοί, οι καθώς πρέπει πολίτες, τα media, τα κόμματα, δείχνουν με το δάχτυλο για να σημαδέψουν με το περίστροφο, την πένα ή τη διχαλωτή τους γλώσσα...*

Κι αυτή είναι η περιβόητη «κανονικότητα», αυτή είναι η περιβόητη «ομαλότητα» στην οποία μας λένε πως πρέπει να επιστρέψει η καθημερινότητά μας: το διαρκές «γλέντι» του εθνικού κορμού ενάντια στους «από κάτω» αυτής της κοινωνίας. Η, πρό 6ης Δεκέμβρη, «κανονικότητα» της βίας και της ωμής εκμετάλλευσης των ζώων μας. Η σφαίρα που χτύπησε τον Αλέξη Γρηγορόπουλο έχει απάνω της τα σημάδια αυτής της πραγματικότητας. Κι αυτό καμία βαλλιστική έρευνα δεν θα το πει!

Γιατί τελικά, ποιός «πιστεύει» ότι η αιτία της κοινωνικής έκρηξης των τελευταίων ημερών είναι η δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου; *Όποιος ή όποια, απαντάμε, δεν μπορεί (ή δεν θέλει) να καταλάβει ότι οι λόγοι και οι αιτίες τόσων κοινωνικών υποκειμένων, τόσων και τόσων ανθρώπων δεν στοχοποιούν «μόνο» ένα περιστατικό (ανάμεσα σε κάμποσα άλλα) ακραίας μπάτσοικης βίας... Αλλά και πολλά ακόμα.*

αυτή η εξέγερση είναι μια γιορτή σε επιτάχυνση...

Κι εξηγούμαστε: η ένταση, η έκταση (σε πολλές πόλεις) και η διάρκεια όσων έχουν συμβεί απ' την 6η Δεκέμβρη, καθώς και το πλήθος των διαφορετικών υποκειμένων που έχουν συμμετάσχει δείχνουν ξεκάθαρα πως **τα χρέη είναι πολλά, πάρα πολλά**. *Τόσα, που μερικές σπασμένες βιτρίνες, μερικές καμμένες τράπεζες, μερικά λεηλατημένα μαγαζιά ή μερικά αναποδογυρισμένα περιπολικά δεν ξεπλένουν την οργή, δεν ξεπληρώνουν τα χρέη.*

Μας χρωστάτε τις ζωές μας, θα πληρώσετε για όλα. Οι γιορτές των οδοφραγμάτων, οι λαχανιασμένες ανάσες, οι γεμάτες ένταση κινήσεις, ψάχνουν μια άλλη κοινωνικότητα. Προσπάθουν να πάνε πέρα απ' τον κατακερματισμό των ζώων μας. *Είναι μια απόπειρα αλληλεγγύης / κοινότητας εν δράσει.* Μερικές φορές ατελής, μερικές φορές «απελπισμένη». Αλλά είναι αυθεντική κοινωνικότητα, δεν είναι εικόνα στις ειδήσεις!

Για τους πλέον δύσπιστους, υπάρχει η (ισχυρά συμβολική) εικόνα του χριστουγεννιάτικου δέντρου στο σύνταγμα, να φλέγεται. Και μια ανομολόγητη(;) κραυγή: *Χριστούγεννα Τέλος!* Οι γιορτές που μας υπόσχονται, όλες οι γιορτές τους, είναι δόσεις μανιοκαταθλιπτικής κατανάλωσης σε συσκευασία δώρου. Που το ξεπληρώνουμε τοις μετρητοίς ή σε δόσεις. *Ε, λοιπόν αυτή είναι η δική μας γιορτή! Γιατί τα χρέη είναι πολλά, πάρα πολλά...*

Ποιούς λόγους και ποιές αιτίες έχουν οι εξεγερμένοι/ες; Κάθε εξεγερμένος, κάθε εξεγερμένη; Δεν είμαστε αυτοί/ες, που θα μιλήσουν εξ ονόματος άλλων. Δεν είμαστε και δεν θέλουμε να γίνουμε «μεσολαβητές» κανενός. Αλλά ξέρουμε τουλάχιστον αυτό: είναι πολλοί οι λόγοι και οι αιτίες... Όσα και τα χρέη, ή η οργή γι' αυτά. *Κι αυτή η οργή πρέπει να μιληθεί, να επικοινωνηθεί.*

Κι ένας απ' τους βασικούς τρόπους ν' απονεκρωθεί στο πέρασμα του χρόνου η εξέγερση, είναι να τις αφαιρεθούν οι λόγοι, οι αιτίες της. Να «ξεχαστεί» δηλαδή, ότι μαθητές και αφγανοί μετανάστες, «χουλιγκάνοι» ή νεαροί αλβανοί, πολλά και διαφορετικά υποκείμενα, συνυπήρξαν στο δρόμο, διαδήλωσαν, πέταξαν πέτρες στους μπάτσους, έσπασαν τράπεζες... **Κι όλ' αυτά τα έκαναν ΜΑΖΙ! Τα έκαναν για όλους τους λόγους του κόσμου!**

● **λόγος του συστήματος είναι ένα παραλήρημα σε επιτάχυνση...**

Εκεί ακριβώς σκοπεύουν τα media και οι μηχανισμοί του θεάματος, τα κόμματα και η αριστερά. Σκοπεύουν στο να ακυρώσουν την πραγματικότητα αυτής της κοινότητας. Γι' αυτό φτάνουν να μιλάνε μέχρι και για την επίδραση του «σκανδάλου του βατοπεδίου» στους εξεγερμένους. Γι' αυτό επιστρατεύουν τους «ευαίσθητους» της «γενιάς των 700 ευρώ». Θέλουν ν' απομονώσουν κοινωνικά όχι μόνο τη βία, αλλά κυρίως τα διαφορετικά υποκείμενα και τις αιτίες τους, την ενστικτώδικη κοινότητα της οργής τους:

-Τους μετανάστες που όσοι απ' αυτούς επιζούν απ' τους πολέμους που διεξάγει ο «πολιτισμένος κόσμος» (και η Ελλάδα!) στις χώρες τους, όσοι απ' αυτούς δεν σκοτώνονται από μπάτσους, λιμενικούς ή караβανάδες (γιατί εκεί δεν χρειάζονται δικαιολογίες περί εξοστρακισμού) τους «εγκληματοποιούν» γιατί «έκαναν πλιάτσικο στα σπασμένα μαγαζιά».

-Τους «χουλιγκάνους» που όσοι δεν φυλακίστηκαν απ' το νόμο του Ορφανού για τα γήπεδα, πρέπει τώρα να ξαναγυρίσουν στην πρέζα και το «μεγαλείο» της ομάδας τους και να αλληλοεξοντωθούν χαρούμενα.

-Τους μαθητές οι οποίοι πρέπει γρήγορα να ξεχάσουν αυτή την «παρένθεση» και να κοιτάξουν τα μαθήματά τους και την αυριανή επαγγελματική τους αποκατάσταση. (Αυτές δεν είναι οι οικογενειακές συμβουλές;) Τους πιο απείθαρχους απ' αυτούς θ' αναλάβουν οι μπάτσοι και οι κοινωνιολόγοι του συστήματος.

Και τόσα άλλα. Και βέβαια υπάρχει (για πόσο ακόμα;) και η γνωστή συνταγή «κοιτάω την πάρτη μου». Ο ατομισμός για καθημερινή χρήση. Υπάρχουν και τα σοσιαλδημοκρατικά τοιπάτα περί «αδιεξόδων» ή «ανεκπλήρωτων υποσχέσεων» που έχουν τον χρήσιμο για τ' αφεντικά ρόλο να απονεκρώνουν και ν' αναισθητοποιούν τις αντιθέσεις.

Θέλουν να «ξεχαστεί» δηλαδή πως τα χρέη είναι πολλά. Πολλοί χρωστάνε στις τράπεζες, αλλά σε πολλούς άλλους τους κλέβουν τη ζωή τ' αφεντικά κι οι μπάτσοι, οι δικαστές κι οι νόμοι, τα σχολεία και οι οικογένειες. Η συνείδηση της κοινότητας, η κοινότητα της συνείδησης είναι υπόθεση δύσκολη, αλλά αξίζει τον κόπο...

ένας πυροβολισμός είναι η βία του εθνικού κορμού σε επιτάχυνση...

Κατά τη διάρκεια της εξέγερσης, ο εθνικός κορμός και η βία του δεν είχαν αποσυρθεί απ' το προσκήνιο. Οι μπάτσοι έχουν κάνει εκατοντάδες συλλήψεις κι έχουν γίνει δεκάδες προφυλακίσεις. Απ' την άλλη, η κοινωνική συμμαχία της «κανονικότητας», ιδιοκτήτες και καταστηματαρχες, «φιλήσυχοι» και «καθώς πρέπει» μαζί με τους αυθεντικούς φασίστες εμφανίστηκαν στους δρόμους και σε κάποιες περιπτώσεις «συγκρούστηκαν» με τους εξεγερμένους. *Ο φασισμός του νόμου και της τάξης, ο φασισμός του «η ιδιοκτησία ΜΟΥ πάνω απ' όλα» είναι εδώ! Η «ομαλότητα» προ δης Δεκέμβρη είναι εδώ! Και θέλει να ξαναπάρει το πάνω χέρι.*

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον «σκάει» κι ένας πυροβολισμός. Ο πυροβολισμός εναντίον του μαθητή στον πεζόδρομο του περιστερίου. «Ανεξήγητος»; «Μυστηριώδης»; Πάντως, υπουργός της κυβέρνησης, μιλώντας γι' αυτόν, λέει πως *αυτό το γεγονός δείχνει την αξία που έχει η «κοινωνική ειρήνη».* Σαν να λέει δηλαδή «καθήστε στ' αυγά σας γιατί υπάρχουν κι άλλα «μέσα». Το κκε απ' την άλλη, λέει ότι είναι μια επίθεση που στρέφεται εναντίον του, λες και αυτός που πυροβόλησε, ρώτησε αν οι μαθητές είναι μέλη της κνε...

Ένα είναι σίγουρο: **εμείς δεν πρόκειται να περιμένουμε τ' αποτελέσματα καμιάς βαλλιστικής έρευνας, για να πούμε πως αυτός ο πυροβολισμός στρέφεται εναντίον μας.**

Εναντίον όλων όσων κατέβηκαν στους δρόμους προσπαθώντας να οικοδομήσουν κοινότητες, να φτιάξουν στιγμές αλληλεγγύης. Αυτός ο πυροβολισμός θέλει να φοβίσει, θέλει να διαχωρίσει. Αυτός ο πυροβολισμός είναι μέρος της «επιστροφής στην κανονικότητα». Είναι μέρος μιας επίθεσης εναντίον μας. Είναι μέρος της φασιστικής αντεπίθεσης του νόμου και της τάξης. Κι αυτό δεν πρέπει να μείνει αναπάντητο...

antifascist action
συνέλευση δυτικών προαστίων

12/'08

